

North Africa faces poultry production crisis

PHOTO: ANP

Egyptians are having to count the cost of calories in their diet to make ends meet.

Footage showing the mass culling of chicks at multiple poultry farms has triggered an outcry among the Egyptian population, many of whom have to count the cost of calories in their diet to make ends meet. Fears are that the poultry industry in North Africa is being more severely impacted by the food crisis further to the disruption of Ukrainian grain exports and other challenges.

BY VLADISLAV VOROTNIKOV

Hashtag 'chicken execution' went viral in Egypt in October, shortly after a series of videos picturing the brutal slaughter of chicks were posted on social media channels. In the video, a group of men, supposedly workers at poultry farms, put dozens of young chicks into large plastic bags and sealed them, slowly suffocating the birds. The shocking videos are believed to expose only the tip of the iceberg, as poultry culls have reportedly been taking place for months. Tharwat Al-Zeini, vice president of the Egyptian Federation of Poultry Producers, stated that poultry producers have resorted to culling young chicks due to skyrocketing feed prices, with no certainty that feed would be available in the required quantities in the months ahead. In an interview with the local press, Al-Zeini admitted that nobody knows how many birds have been culled since the beginning of the crisis. He states that Egypt produces around four million chicks a day, and the recent losses are believed to be estimated in thousands, so in terms of the bigger picture, these culls are not seen as a catastrophe for the industry.

Broader crisis

Poultry farmers are not the only producers suffering in North Africa. Nouredine Ben Ayad, head of the Tunisian Federation of Agriculture and Fishing, warned that the feed crisis has affected several livestock segments in 2022, but poultry and milk farmers had found themselves worst hit. Farmers in the dairy industry, he estimated, had also turned to mass culling. The Tunisian dairy herd shrank by 25% in slightly more than a year. Culls have reportedly also been seen in the broiler segment, although not on a massive scale. Sometimes poultry farmers slaughter chicks to mitigate rising costs in a bid to weather the storm. However, in other cases it means that farmers have simply given up on their operations. A number of poultry breeders ceased operating in Morocco over the past year and more will follow as businesses suffer losses and no longer have the resources to bear high costs, says Muhammad Abboud, of the Moroccan National Association of Broiler Breeders.

Too soon to panic

Egyptian officials insist that the October-November culls were an extraordinary measure provoked by a dollar shortage in the country. This had resulted in an unprecedented situation in which around 1.5 million tonnes of corn and 500,000 tonnes of soybeans were stuck at seaports, failing to pass customs clearance. This blockage temporarily suspended service in nearly 80% of mills and sent feedstuff prices soaring. In November, the Egyptian Ministry of Agriculture agreed to release "appropriate quantities of feed grain" from the seaports every week, primarily to aid poultry farmers. This step cooled the market, although prices are still far from the levels that Egyptian poultry farmers would describe as comfortable. The idea that the situation in the Egyptian poultry industry is not bad as it seems was supported by Al-Sayyid Al-Qaseer, the Egyptian Minister of Agriculture, who dismissed reports about the mass culling of chicks at poultry farms across the country, attributing the published footage to "individual actions by some poultry breeders". Al-Qaseer also warned against exaggerating the issue, raising concerns over "people who deliberately spread panic among the population". However, Egyptian poultry producers believe that the outlook for the industry is grim. Al-Zeini warned that the current crisis, if left unchecked, would lead to nothing less than the cessation of poultry production in the country.

Tunisian farmers, facing similar challenges, also complain that the authorities refuse to acknowledge the dire situation in the industry. In early September, the Tunisian Ministry of Finance stated that the feed crisis, which had wreaked havoc on production in the previous several months, had been successfully tackled. Several government officials supported this claim. However, recent developments suggest that this might not be entirely true.

"Tunisia is experiencing a food crisis that started from the beginning of the Russian-Ukrainian war," says Noha Al-Mansi, a Tunisian agricultural analyst, who recalled that customers first noticed supply disruptions of sugar, milk, and eggs accompanied by sharp price fluctuations. This list has recently expanded to include vegetables, meat and poultry. In light of this, the authorities are facing criticism for the lack of effort to overcome food supply disruptions. "The concerned parties stand idly by, contenting themselves with linking the crisis to the Russian-Ukrainian war and global problems," Al-Mansi says.

Everybody blames everyone else

In Morocco, poultry farmers put the blame for soaring costs on feed mills. In November, the National Association of Broiler Breeders appealed to the government "to put an end to all actions that contradict the rules of competition practised by feed companies, especially with regard to their pricing policies." As in other parts of North Africa, Moroccan poultry producers are highly dependent on feedstuff imports. Muhammad Abboud is confident that the feed price is unjustified given that global grain prices have retreated from the peak levels of recent months owing to the Russia-Ukraine grain deal which paved the way for Ukrainian grain exports to resume. In developed countries, such as France, the average cost of growing broilers now stands at 13 dirhams (US\$ 1.22) per kg.

In Morocco, it ranges between 15.5 and 17 dirhams (US\$ 1.45 - US\$ 1.59). Abboud also adds that while European farmers pay for good quality feed, the quality of the poultry feed in Morocco leaves a lot to be desired. Quality issues mean that a single broiler in Morocco requires 5 kg of feed to reach slaughter weight, compared to 3.2 kg in developed countries. Over the past few months, the Moroccan population has been furious about the rising broiler prices, and poultry farmers, in turn, have found themselves under fire. They blamed the market turmoil on feed mill owners who raised the prices for their products in October immediately after the end of the poultry fair in Casablanca "all of them together, with no respect for the rules of competition", states Abboud. Moroccan feed

producers, however, dismiss these claims about unjustified price increases, in turn laying the blame for the market situation on the grain traders and logistics companies, citing expanding shipping costs among the reasons why the feed is more expensive.

Poultry farmers believe the government regulator should step in to monitor price dynamics and product quality in the feed market. People in low and middle-income countries are more affected by rising food prices than those in high-income countries because they spend a larger percentage of their income on food, the World Bank noted in its recent report, listing both Morocco and Tunisia among the lower-middle income countries.

Grain and water scarcity

All the countries in North Africa depend on imported feed grain. Egypt meets nearly 70% of its domestic demand for yellow corn and soybean through raw material imports from Argentina, Brazil and Ukraine, buying roughly 10 million tonnes of corn and 4.7 million tonnes of soybeans annually. Domestic production stands at 3 million tonnes of corn annually. Feed prices jumped nearly 40% year-on-year in July, reaching 12,000 Egyptian pounds (US\$ 487) per tonne. After a temporary correction in August, the average price began rising again to 13,600 pounds (US\$ 553) in November. This year, poultry farmers across the Middle East and North Africa region (MENA) are suffering due to spiralling energy and grain prices. In North Africa these problems have been further aggravated by the logistics crisis, as rising transport costs further drive up prices for imported grain.

Poultry farmers believe the government regulator should step in to monitor price dynamics and product quality in the feed market. People in low and middle-income countries are more affected by rising food prices than those in high-income countries because they spend a larger percentage of their income on food, the World Bank noted in its recent report, listing both Morocco and Tunisia among the lower-middle income countries.

Grain and water scarcity

All the countries in North Africa depend on imported feed grain. Egypt meets nearly 70% of its domestic demand for yellow corn and soybean through raw material imports from Argentina, Brazil and Ukraine, buying roughly 10 million tonnes of corn and 4.7 million tonnes of soybeans annually. Domestic production stands at 3 million tonnes of corn annually. Feed prices jumped nearly 40% year-on-year in July, reaching 12,000 Egyptian pounds (US\$ 487) per tonne. After a temporary correction in August, the average price began rising again to 13,600 pounds (US\$ 553) in November. This year, poultry farmers across the Middle East and North Africa region (MENA) are suffering due to spiralling energy and grain prices. In North Africa these problems have been further aggravated by the logistics crisis, as rising transport costs further drive up prices for imported grain.

In October, the Tunisian government stepped into the feed market - which is subject to state regulation - and approved a rise in the wholesale feed price of 300 dinars (US\$ 100) per tonne, or 15 dinars (US\$ 50) for a 50 kg bag of feed, the selling price of which thus reached 79.50 dinars (US\$ 25.6). The Tunisian Federation of Agriculture and Fisheries issued a statement in response, calling the decision "a fatal bullet for all animal production sectors, including red meat, poultry, egg and milk".

To make things worse, the current crisis is more than just about the price of feed grain. All the countries in this part of the world suffer from water scarcity which has built up for decades. By 2025, the water supply in Egypt is estimated to drop below 500 m³ per capita, a very low level that hydrologists typically define as 'absolute scarcity'. Morocco expects to reach 'absolute water scarcity' by 2030 and Tunisia a few years earlier. The worsening water scarcity is attributed to rapid population growth and climate change, among other things, resulting in more hot and dry years. Climate change is harming grain production and brings additional costs to poultry farmers. Some environmentalists believe that in the long run this could hurt local farmers far more than the current crisis. In light of these challenges, it looks as though poultry farmers in North Africa are going to have to brace themselves for tough times ahead.

Afryka Północna stoi w obliczu kryzysu produkcji drobiu

FOTO: ANP

Egipcjanie muszą liczyć koszt kalorii w swojej diecie, by związać koniec z końcem.

Nagranie pokazujące masowy ubój piskląt na wielu fermach drobiu wywołało oburzenie wśród mieszkańców Egiptu, z których wielu musi liczyć koszty kalorii w swojej diecie, aby związać koniec z końcem. Obawiamy się, że przemysł drobiarski w Afryce Północnej jest bardziej dotknięty kryzysem żywnościowym z powodu zakłóceń w eksporcie ukraińskiego zboża i innych wyzwań.

AUTOR: VLADISLAV VOROTNIKOV

Hashtag "egzekucja kurczaków" rozpowszechnił się w Egipcie w październiku, krótko po tym, jak na kanałach mediów społecznościowych pojawiła się seria filmów przedstawiających brutalne zabijanie piskląt. Na filmie grupa mężczyzn, rzekomo pracowników ferm drobiu, wkłada dziesiątki młodych kurcząt do dużych plastikowych toreb i zamyka je, powoli dusząc ptaki. Uważa się, że te wstrząsające nagrania to tylko wierzchołek góry lodowej, ponieważ podobno od miesięcy odbywają się rzezie drobiu. Tharwat Al-Zeini, wiceprezes Egipskiej Federacji Producentów Drobiu, stwierdził, że producenci drobiu uciekli się do uboju młodych piskląt z powodu gwałtownie rosnących cen paszy, bez pewności, że będzie ona dostępna w wymaganych ilościach w nadchodzących miesiącach. W wywiadzie dla lokalnej prasy Al-Zeini przyznał, że nikt nie wie, ile ptaków zostało ubitych od początku kryzysu. Stwierdza on, że Egipt produkuje około czterech milionów piskląt dziennie, a ostatnie straty szacuje się w tysiącach, więc w szerszej perspektywie te uboje nie są postrzegane jako katastrofa dla branży.

Rozległy kryzys

Drobiarze nie są jedynymi producentami cierpiącymi w Afryce Północnej. Nouredine Ben Ayad, szef Tunezyjskiej Federacji Rolnictwa i Rybołówstwa, ostrzegł, że kryzys paszowy dotknął kilka segmentów hodowlanych w 2022 roku, ale najbardziej ucierpieli hodowcy drobiu i mleka. Oceniał, że rolnicy z branży mleczarskiej również zwrócili się w stronę masowego uboju. W ciągu nieco ponad roku tunezyjskie pogłowie mleczne skurczyło się o 25%. Podobno uboje miały miejsce również w segmencie brojlerów, choć nie na masową skalę. Czasami hodowcy drobiu dokonują uboju piskląt w celu złagodzenia rosnących kosztów, próbując przetrwać burzę. W innych przypadkach oznacza to jednak, że hodowcy po prostu zrezygnowali z prowadzenia działalności. W ciągu ostatniego roku wielu hodowców drobiu zaprzestało działalności w Maroku, a w przyszłości będzie ich więcej, ponieważ firmy ponoszą straty i nie mają już środków na ponoszenie wysokich kosztów - mówi Muhammad Abboud, z marokańskiego Krajowego Stowarzyszenia Hodowców Brojlerów.

Za wcześnie na panikę

Egipcscy urzędnicy upierają się, że październikowo-listopadowe uboje były nadzwyczajnym środkiem spowodowanym przez niedobór dolara w kraju. Spowodowało to bezprecedensową sytuację, w której około 1,5 miliona ton kukurydzy i 500 000 ton soi utknęło w portach morskich, nie przechodząc odprawy celnej. Blokada ta spowodowała czasowe zawieszenie pracy w prawie 80% młynów i gwałtowny wzrost cen pasz. W listopadzie egipskie Ministerstwo Rolnictwa zgodziło się na cotygodniowe wypuszczanie z portów morskich "odpowiednich ilości ziarna paszowego", głównie w celu pomocy hodowcom drobiu. Ten krok schłodził rynek, choć ceny nadal są dalekie od poziomów, które egipcscy drobiarze określiliby jako komfortowe. Pogląd, że sytuacja w egipskim przemyśle drobiarskim nie jest zła, jak się wydaje, poparł Al-Sayyid Al-Qaseer, egipski minister rolnictwa, który odrzucił doniesienia o masowym uboju piskląt na fermach drobiu w całym kraju, przypisując opublikowane materiały filmowe "indywidualnym działaniom niektórych hodowców drobiu". Al-Qaseer ostrzegł również przed wyolbrzymianiem sprawy, wyrażając obawy przed "ludźmi, którzy celowo szerzą panikę wśród ludności". Egipcscy producenci drobiu uważają jednak, że perspektywy dla branży są ponure. Al-Zeini ostrzegł, że obecny kryzys, jeśli pozostanie bez kontroli, doprowadzi do niczego innego jak zaprzestania produkcji drobiu w kraju.

Tunezyjscy rolnicy, stojący przed podobnymi wyzwaniami, również skarżą się, że władze odmawiają uznania tragicznej sytuacji w branży. Na początku września tunezyjskie Ministerstwo Finansów stwierdziło, że kryzys paszowy, który w ciągu ostatnich kilku miesięcy spowodował spustoszenie w produkcji, został pomyślnie rozwiązany. Kilku urzędników państwowych poparło to twierdzenie. Ostatnie wydarzenia sugerują jednak, że może to nie być do końca prawda.

"Tunezja przeżywa kryzys żywnościowy, który rozpoczął się od początku wojny rosyjsko-ukraińskiej" - mówi Noha Al-Mansi, tunezyjski analityk rolny, który przypomniał, że klienci najpierw zauważyli zakłócenia w dostawach cukru, mleka i jaj, którym towarzyszyły gwałtowne wahania cen. Ostatnio lista ta poszerzyła się o warzywa, mięso i drób. W świetle tego władze spotykają się z krytyką za brak starań o przezwycięzenie zakłóceń w dostawach żywności. "Zainteresowane strony stoją beczynnym, zadowolając się powiązaniem kryzysu z wojną rosyjsko-ukraińską i problemami globalnymi" - mówi Al-Mansi.

Każdy obwinia kogoś innego

W Maroku hodowcy drobiu zrzucają winę za gwałtowny wzrost kosztów na wytwórnice pasz. W listopadzie Krajowe Stowarzyszenie Hodowców Brojlerów zaapelowało do rządu, aby "położył kres wszelkim działaniom sprzecznym z zasadami konkurencji praktykowanymi przez firmy paszowe, zwłaszcza w odniesieniu do ich polityki cenowej". Podobnie jak w innych częściach Afryki Północnej, marokańscy producenci drobiu są w dużym stopniu uzależnieni od importu pasz. Muhammad Abboud jest przekonany, że cena paszy jest nieuzasadniona, biorąc pod uwagę, że światowe ceny zbóż spadły ze szczytowych poziomów z ostatnich miesięcy dzięki umowie zbożowej Rosja-Ukraina, która utorowała drogę do wznowienia eksportu ukraińskiego zboża. W krajach rozwiniętych, takich jak Francja, średni koszt hodowli brojlerów wynosi obecnie 13 dirhamów (1,22 USD) za kg.

W Maroku waha się ona między 15,5 a 17 dirhamów (1,45 - 1,59 USD). Abboud dodaje również, że podczas gdy europejscy hodowcy płacą za dobrej jakości paszę, jakość paszy dla drobiu w Maroku pozostawia wiele do życzenia. Problemy z jakością powodują, że jeden brojler w Maroku potrzebuje 5 kg paszy, aby osiągnąć wagę ubojową, w porównaniu do 3,2 kg w krajach rozwiniętych. W ciągu ostatnich kilku miesięcy mieszkańcy Maroka byli wściekli z powodu

rosnących cen brojlerów, a hodowcy drobiu znaleźli się z kolei pod ostrzałem. Winą za zawirowania na rynku obarczyli właściciele młynów paszowych, którzy w październiku podnieśli ceny swoich produktów zaraz po zakończeniu targów drobiarskich w Casablance "wszyscy razem, bez poszanowania zasad konkurencji" - stwierdza Abboud. Marokańscy producenci pasz odrzucają jednak te twierdzenia o nieuzasadnionych podwyżkach cen, z kolei winą za sytuację na rynku obarczają handlarzy zbożem i firmy logistyczne, podając rozszerzające się koszty transportu jako jeden z powodów droższej paszy.

Hodowcy drobiu uważają, że rządowy organ regulacyjny powinien wkroczyć, aby monitorować dynamikę cen i jakość produktów na rynku pasz. Ludzie w krajach o niskim i średnim dochodzie są bardziej dotknięci rosnącymi cenami żywności niż ci w krajach o wysokim dochodzie, ponieważ wydają większy procent swoich dochodów na żywność, zauważył Bank Światowy w swoim ostatnim raporcie, wymieniając zarówno Maroko, jak i Tunezję wśród krajów o niższym średnim dochodzie.

Niedobór zboża i wody

Wszystkie kraje Afryki Północnej są uzależnione od importowanego zboża paszowego. Egipt zaspokaja prawie 70% swojego krajowego zapotrzebowania na żółtą kukurydzę i soję poprzez import surowców z Argentyny, Brazylii i Ukrainy, kupując około 10 milionów ton kukurydzy i 4,7 milionów ton soi rocznie. Produkcja krajowa wynosi 3 mln ton kukurydzy rocznie. Ceny pasz skoczyły w lipcu o prawie 40% rok do roku, osiągając poziom 12.000 funtów egipskich (487 USD) za tonę. Po chwilowej korekcie w sierpniu, średnia cena zaczęła ponownie rosnać do 13 600 funtów (553 USD) w listopadzie. W tym roku hodowcy drobiu w całym regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej (MENA) cierpią z powodu spirali cen energii i zbóż. W Afryce Północnej problemy te zostały dodatkowo pogłębione przez kryzys logistyczny, ponieważ rosnące koszty transportu jeszcze bardziej podnoszą ceny importowanego zboża.

W październiku rząd tunezyjski wkroczył na rynek pasz, który podlega regulacji państwowej, i zatwierdził podwyżkę ceny hurtowej paszy o 300 dinarów (100 USD) za tonę lub 15 dinarów (50 USD) za 50-kilogramowy worek paszy, której cena sprzedaży osiągnęła tym samym 79,50 dinarów (25,6 USD). W odpowiedzi Tunezyjska Federacja Rolnictwa i Rybołówstwa wydała oświadczenie, w którym nazwała tę decyzję "śmiertelnym pociskiem dla wszystkich sektorów produkcji zwierzęcej, w tym mięsa czerwonego, drobiu, jaj i mleka".

Co gorsza, obecny kryzys dotyczy nie tylko cen zbóż paszowych. Wszystkie kraje w tej części świata cierpią z powodu niedoboru wody, który narastał przez dziesięciolecia. Szacuje się, że do 2025 r. zasoby wodne w Egipcie spadną poniżej 500 m³ na mieszkańca, co jest bardzo niskim poziomem, który hydrologi określają zwykle jako "absolutny niedobór". Maroko spodziewa się osiągnąć "absolutny niedobór wody" do 2030 r., a Tunezja kilka lat wcześniej. Pogarszający się niedobór wody przypisuje się m.in. szybkiemu wzrostowi liczby ludności i zmianom klimatycznym, które skutkują większą liczbą gorących i suchych lat. Zmiany klimatyczne szkodzą produkcji zbóż i przynoszą dodatkowe koszty hodowcom drobiu. Niektórzy ekolodzy uważają, że w dłuższej perspektywie może to zaszkodzić lokalnym rolnikom znacznie bardziej niż obecny kryzys. W świetle tych wyzwań wygląda na to, że hodowcy drobiu w Afryce Północnej będą musieli przygotować się na ciężkie czasy.